

Αρχιερατικό συλλείτουργο και χειροτονία πρεσβυτέρου Δαμιανού Μπαρούτα στην Καρδίτσα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και μέσα σε κλίμα πνευματικής χαράς τελέσθηκε το πρωί του Σαββάτου 5 Σεπτεμβρίου 2026, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καρδίτσης, η Θεία Λειτουργία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Αρχidiaκόνου της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, π. Δαμιανού Μπαρούτα.

Στην Ακολουθία του Όρθρου χοροστάτησε και τη Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας, ενώ την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Αρχidiaκόνου τέλεσε ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, παρουσία κληρικών και πιστών της τοπικής μας Εκκλησίας.

Κατά τη διάρκεια της ίδιας λατρευτικής Συνάξεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας προέβη και στη χειροθεσία του νέου Πρεσβυτέρου π. Δαμιανού Μπαρούτα, σε Αρχιμανδρίτη επισφραγίζοντας με την ευλογητή αυτή πράξη τη νέα περίοδο της διακονίας του μέσα στην Εκκλησία.

Η ημέρα αυτή αποτέλεσε έναν σημαντικό σταθμό για την τοπική Εκκλησία, αλλά και για τον ίδιο τον π. Δαμιανό, ο οποίος, έπειτα από την πολυετή διακονία του ως Αρχιδιάκονος, εισήλθε πλέον στον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, αναλαμβάνοντας το ιερό έργο της διακονίας του λαού του Θεού ως Πρεσβύτερος.

Πριν την τέλεση της εις Πρεσβύτερον χειροτονίας του, ο νέος Πρεσβύτερος π. Δαμιανός Μπαρούτας, βαθιά συγκινημένος και με πλήρη συναίσθηση της μεγάλης ευθύνης που αναλαμβάνει, απηύθυνε λόγους ευχαριστίας και αναφέρθηκε στο νόημα της Ιερωσύνης και της νέας πορείας που ανοίγεται ενώπιόν του.

Αρχίζοντας την ομιλία του, εξέφρασε το βαθύ ιερό δέος με το οποίο στεκόταν

μπροστά στο Άγιο Θυσιαστήριο, υπογραμμίζοντας ότι η συγκεκριμένη ημέρα δεν αποτελεί απλώς έναν ακόμη σταθμό στη ζωή του, αλλά «την απαρχή μιας νέας πορείας και μιας μεγάλης ευθύνης».

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στα λόγια που ακούγονται κατά την τέλεση της χειροτονίας: «Ἡ θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα...», επισημαίνοντας ότι δεν αποτελούν μια απλή τελετουργική διατύπωση, αλλά μια συγκλονιστική υπενθύμιση ότι η Ιερωσύνη δεν στηρίζεται στις ανθρώπινες δυνάμεις, αλλά στη Χάρη και στο έλεος του Θεού.

Μιλώντας για τον εαυτό του, τόνισε ότι μπροστά στη μεγάλη ευθύνη της Ιερωσύνης αισθάνεται μικρός και ανάξιος και έφερε στον νου του τα λόγια του Αποστόλου Πέτρου: «Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε». Όμως, όπως σημείωσε, ο Χριστός δεν εγκατέλειψε τον Απόστολο Πέτρο, αλλά του είπε: «Μὴ φοβοῦ».

Αυτό το «Μὴ φοβοῦ», υπογράμμισε, θέλει και ο ίδιος να κρατήσει μέσα στην καρδιά του, έχοντας επίγνωση ότι δεν καλείται να υπηρετήσει τον Χριστό με τις δικές του δυνάμεις, αλλά να εμπιστευθεί τον εαυτό του στον Θεό, ο οποίος θεραπεύει τα ασθενή και αναπληρώνει τα ελλείποντα.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεο, τον οποίο ευχαρίστησε από τα βάθη της καρδιάς του για την εμπιστοσύνη με την οποία τον περιέβαλε και τον οδήγησε μέχρι τη σημερινή ημέρα, για την πατρική του αγάπη, τις συμβουλές, τις υποδείξεις και την υπομονή του.

Ενώπιον του Θεού και της Εκκλησίας, όπως είπε, επιθυμεί να πορευθεί με υπακοή, ταπείνωση και διάθεση διακονίας, έχοντας πλήρη επίγνωση ότι ο δρόμος της Ιερωσύνης δεν είναι δρόμος προσωπικής προβολής ή ανθρώπινης καταξίωσης, αλλά δρόμος θυσίας, ευθύνης και προσφοράς.

Παραπέμποντας στα λόγια του Κυρίου, «ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι», τόνισε ὅτι αὐτό εἶναι καὶ τὸ νόημα τῆς Ιερwsύνης. Τα χέρια τοῦ νέου Πρεσβυτέρου, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀνέφερε, δεν πρέπει νὰ υψώνονται μόνο γιὰ νὰ εὐλογοῦν, ἀλλὰ νὰ ἀπλώνονται καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπο ποῦ πονᾷ, πρὸς τὸν φτωχό, τὸν ἀσθενή, τὸν μοναχικό, τὸν ἀπογοητευμένο καὶ ἐκείνον ποῦ ἀναζητᾷ ἓναν λόγο παρηγορίας.

Αναφερόμενος στὴ μεγάλη εὐθύνη ποῦ πλέον ἀναλαμβάνει ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου, τόνισε ὅτι ἡ μεγαλύτερη εὐθύνη τοῦ θα εἶναι νὰ τελεῖ τὴ Θεία Λειτουργία με φόβο Θεοῦ καὶ καθαρὴ συνείδηση καὶ νὰ μην ἐπιτρέψει ποτέ στον εαυτό του νὰ συνηθίσει τὸ θαῦμα τῶν Ἁγίων Μυστηρίων.

Κάθε φορὰ ποῦ θα πλησιάζει τὴν Ἁγία Τράπεζα, ὅπως εἶπε, θέλει νὰ θυμάται ὅτι δεν εἶναι κύριος τῶν Μυστηρίων, ἀλλὰ διάκονος καὶ οἰκονόμος τους. «Δεν μου ἀνήκει τίποτε ἀπὸ ὅσα ἡ Ἐκκλησία μου ἐμπιστεύεται. Ὅλα ἀνήκουν στον Χριστό», τόνισε χαρακτηριστικὰ.

Ἐχοντας ἐπίγνωση τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας του, ζήτησε ἀπὸ ὅλους ὄχι τόσο τις

συγχαρητήριες ευχές τους, όσο την προσευχή τους. Τους παρακάλεσε να προσεύχονται για εκείνον, ώστε ο Θεός να του χαρίζει ταπείνωση, διάκριση, υπομονή και καθαρότητα καρδιάς, να μην γίνει ποτέ αιτία σκανδάλου και να μπορεί να υπηρετεί κάθε άνθρωπο με αγάπη και χωρίς διακρίσεις.

Στη συνέχεια, απηύθυνε θερμές ευχαριστίες στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρα για την παρουσία του στη χειροτονία του, την οποία χαρακτήρισε ιδιαίτερη τιμή και μεγάλη χαρά. Αναφέρθηκε στην επιστημονική και θεολογική του κατάρτιση, την πνευματική του καλλιέργεια και τη μεγάλη ποιμαντική του εμπειρία, ευχαριστώντας τον ιδιαίτερα για τις συμβουλές του, τις οποίες κρατά ως πολύτιμη παρακαταθήκη για τη διακονία που ξεκινά.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απηύθυνε και στον Πανοσιολογιώτατο π. Αμφιλόχιο Παπανδρέου, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως και Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής της μετανοίας του, αναγνωρίζοντας την πατρική αγάπη, τις συμβουλές και τις προσευχές του. Όπως σημείωσε, η Ιερά Μονή της μετανοίας του αποτελεί έναν ιδιαίτερο τόπο πνευματικής αναφοράς και εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για όσα

διδάχθηκε εκεί μέσα από το παράδειγμα και τη διακονία.

Ακολούθως ευχαρίστησε τον Πανοσιολογιώτατο π. Νικόδημο Αθανασίου, Β΄ Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου και Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως, για την παρουσία του και για την αγάπη και το ενδιαφέρον που του έχει δείξει, χαρακτηρίζοντας τις συμβουλές και την εμπειρία του πολύτιμη παρακαταθήκη.

Ευχαριστίες απηύθυνε επίσης στον Πανοσιολογιώτατο π. Νικόδημο, Προϊστάμενο του Ιερού Καθεδρικού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ιλίου, για την παρουσία και την αγάπη του, καθώς και στον π. Θεόκλητο Δήμου, τον οποίο χαρακτήρισε πολύτιμο συνοδοιπόρο στην πορεία του μέσα στην Εκκλησία, αλλά και αδελφό και φίλο.

Ιδιαίτερα συγκινητική, όπως ανέφερε, ήταν για εκείνον η παρουσία του Πανοσιολογιωτάτου π. Αθανασίου Ντέτσικα, Διευθυντού της Εστίας της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών. Τον ευχαρίστησε για όσα του προσέφερε κατά την πορεία του και σημείωσε ότι οι εμπειρίες και οι άνθρωποι που συνάντησε στην Εστία αποτελούν σημαντικό κομμάτι της ζωής του.

Στη συνέχεια, ευχαρίστησε τον Αιδεσιμολογιώτατο π. Θωμά Κάια, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Ιεράς Μητροπόλεως, όχι μόνο ως πολύτιμο συνεργάτη, αλλά κυρίως ως αδελφό και φίλο, αναφερόμενος στην αδελφική αγάπη, την ειλικρίνεια και τη στήριξη που του έχει προσφέρει.

Ιδιαίτερα συγκινητικό ήταν το σημείο κατά το οποίο ο π. Δαμιανός αναφέρθηκε στους γονείς του, στους οποίους απηύθυνε το μεγαλύτερο, όπως είπε, ανθρώπινο «ευχαριστώ». Τους ευχαρίστησε για την αγάπη, τις θυσίες, την υπομονή και τη στήριξή τους σε κάθε βήμα της ζωής του, αναγνωρίζοντας ότι πίσω από τη σημερινή ημέρα υπάρχει και η δική τους αγάπη και προσευχή.

Ευχαρίστησε επίσης τα κατά σάρκα αδέλφια του, την Αριστέα και τον Χρήστο, για την αγάπη και τη στήριξή τους όλα αυτά τα χρόνια, ενώ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς όλους τους συγγενείς, τους φίλους και τους αδελφούς που βρέθηκαν κοντά του κατά τη μεγάλη αυτή στιγμή της ζωής του.

Δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει όλους εκείνους που με οποιονδήποτε τρόπο στάθηκαν στη ζωή του και συνέβαλαν, ο καθένας με τον δικό του τρόπο, στην πορεία που τον έφερε μέχρι τη σημερινή ημέρα. Πάνω απ' όλα, όμως, ευχαρίστησε τον Θεό, αναγνωρίζοντας ότι μέσα από ανθρώπους, γεγονότα, χαρές και δοκιμασίες τον οδήγησε μέχρι αυτή την ημέρα.

Ιδιαίτερα ουσιαστική ήταν και η αναφορά του προς τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη του, στον οποίο τόνισε ότι δεν θέλει να υποσχεθεί πως δεν θα κάνει ποτέ λάθος, καθώς γνωρίζει την ανθρώπινη αδυναμία του. Υποσχέθηκε, όμως, ότι όταν πέφτει θα προσπαθεί να σηκώνεται, όταν σφάλει να μετανοεί και όταν απομακρύνεται να επιστρέφει στον Χριστό.

Παρακάλεσε, μάλιστα, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Τιμόθεο να τον δέχεται πάντοτε ως πνευματικό του παιδί και να μην τον στερήσει ποτέ από τις προσευχές, τις συμβουλές και την πατρική του καθοδήγηση.

Απευθυνόμενος προς τους πιστούς, τους ζήτησε και πάλι να προσεύχονται για εκείνον, σημειώνοντας ότι όταν ακούσουν το «Άξιος», δεν θα πρέπει να το

θεωρήσουν ως επιβεβαίωση της δικής του αξίας, αλλά ως προσευχή προς τον Θεό, ώστε Εκείνος να τον καταστήσει άξιο της μεγάλης διακονίας που του εμπιστεύεται.

Κλείνοντας, ο π. Δαμιανός τόνισε ότι από αυτή την ημέρα και για όλη του τη ζωή θέλει να έχει μπροστά του τον Χριστό, να Τον υπηρετεί στο Άγιο Θυσιαστήριο, να Τον αναζητά στην προσευχή, να Τον βλέπει στο πρόσωπο κάθε ανθρώπου και να μην ξεχνά ποτέ ότι η Ιερωσύνη είναι σταυρός, θυσία και διακονία.

Με λόγια προσευχής απευθύνθηκε τέλος στον Κύριο Ιησού Χριστό, ζητώντας Του να τον κρατήσει κοντά Του, να μην τον αφήσει να εμπιστευθεί τον εαυτό του στις δικές του δυνάμεις και να του χαρίσει καρδιά ταπεινή, πνεύμα ειρηνικό, λόγο αληθινό και αγάπη για κάθε άνθρωπο.

Και όταν, όπως είπε, έρθουν οι δύσκολες ημέρες, ζήτησε από τον Χριστό να του θυμίζει εκείνο το «Μὴ φοβοῦ», ώστε, με όση δύναμη του δίνει η Χάρη Του, να μπορεί να απαντά: «Ἴδου ἐγώ, Κύριε· ἀπόστειλόν με». «Αμήν», κατέληξε ο νέος Πρεσβύτερος.

Με αυτή την προσευχητική αναφορά στον Χριστό και με την έκφραση της βαθιάς επιθυμίας του να παραμείνει σε όλη την ιερατική του πορεία προσηλωμένος σε Εκείνον, ο π. Δαμιανός ολοκλήρωσε την ομιλία του, καταθέτοντας ενώπιον της Εκκλησίας την προσωπική του συναίσθηση για το ύψος της Ιερωσύνης και την ευθύνη της νέας του διακονίας. Στη συνέχεια, τον λόγο έλαβε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, ο οποίος, με πατρικούς λόγους, αναφέρθηκε στη μεγάλη χαρά και ευλογία της Εκκλησίας για την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του νέου κληρικού και ανέπτυξε το βαθύτερο νόημα της ιερατικής διακονίας, έχοντας ως βασικό οδηγό το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, αναφερόμενος στη χειροτονία του νέου πρεσβυτέρου, εξέφρασε τη μεγάλη χαρά και την ευλογία για την άνοδο ενός ακόμη ανθρώπου στις βαθμίδες της Εκκλησίας. «Σήμερα, αγαπητοί μου, αγάλλεται και χαίρει η τοπική μας εκκλησία, γιατί ένας νέος άνθρωπος, που έχει σταθεί στα διακονήματα, ανέρχεται στις βαθμίδες του Χριστιανισμού της Εκκλησίας», σημείωσε, δοξάζοντας και ευλογώντας τον Θεό για αυτή τη μεγάλη χαρά και ευλογία.

Παράλληλα, ευχαρίστησε θερμά για την ευλογητή παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρου, ο οποίος παρέστη και χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία, προσφέροντας τις ευχές και τις προσευχές του για τον νέο πρεσβύτερο της Εκκλησίας. Ευχαρίστησε ακόμη τους αγαπητούς αδελφούς, τους πρεσβυτέρους και όλους όσοι ήταν παρόντες στην Ευχαριστιακή Σύναξη, μέσα στην πνευματική οικογένεια της Ιεράς Μητροπόλεως, όπου η Χάρis του Θεού χαρίζει αυτές τις ευλογημένες στιγμές της ζωής.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι σε μια τέτοια ευλογημένη ευκαιρία θα πρέπει να ακούμε τον λόγο του Θεού και υπογράμμισε ότι δεν υπάρχει καλύτερη και ουσιαστικότερη διδασκαλία από το αποστολικό ανάγνωσμα που ακούστηκε κατά τη Θεία Λειτουργία, από την Α΄ προς Κορινθίους Επιστολή και συγκεκριμένα από το τέταρτο κεφάλαιο.

Ο Απόστολος Παύλος, όπως ανέφερε, με την επιστολή αυτή προσπαθεί να αποκαταστήσει την τάξη στην Εκκλησία της Κορίνθου, την οποία ο ίδιος ίδρυσε και για την ίδρυση της οποίας αγωνίστηκε. Προσπαθεί να αποκαταστήσει θέματα και προβλήματα που είχαν αρχίσει να αναφύονται μέσα στην Εκκλησία της Κορίνθου, εξαιτίας των ψευδοδιδασκάλων και όλων εκείνων των ανθρώπων οι οποίοι ήρθαν κατόπιν, υποτίθεται, κατά Κύριον, όμως υπέθαλπαν τον Ιησού Χριστό, διέμεριζαν την Εκκλησία και προωθούσαν τα συμφέροντά τους και το πρόσωπό

τους πάνω από τον Χριστό και την Εκκλησία και πάνω από τον αγώνα που είχε επιτελέσει ο Απόστολος Παύλος.

Γι' αυτό, όπως εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, ο Απόστολος Παύλος, με πολλή ταπείνωση, αναφερόμενος στους Κορινθίους, τους λέγει ότι όσο καιρό ήταν μαζί τους δεν τους σκανδάλισε και δεν τους δυσκόλεψε στη ζωή τους. Αντίθετα, έδωσε ό,τι καλύτερο και περισσότερο μπορούσε, για να καταγγείλει σε αυτούς τον Ιησού Χριστό, ο οποίος δεν μερίζεται και δεν χωρίζεται, καθώς δεν υπάρχει κάτι άλλο εκτός από Αυτόν. Παράλληλα, τους έδωσε παράδειγμα ζωής, ώστε, ζώντας τον Χριστό στη ζωή τους, να πορεύονται κατά Θεόν για τη σωτηρία τους.

Όλα εκείνα που υπάρχουν μέσα στους ανθρώπους και κυρίως οι ιδιοτέλειες και οι επιθυμίες τους, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, βρίσκονται πέρα από τα όρια της παρουσίας του ζώντος Θεού, ο οποίος είναι για τον άνθρωπο η σωτηρία των ψυχών, των καρδιών και των σωμάτων.

Ο Απόστολος Παύλος, μάλιστα, φτάνει στο σημείο, όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, να θέτει ακόμη και τη ζωή του, τη διδασκαλία του και το έργο του κάτω από την κρίση εκείνων τους οποίους ο ίδιος οδήγησε στην πίστη. «Δείτε

ταπείνωση, ο Μεγάλος Απόστολος. Δείτε ταπεινό φρόνημα», τόνισε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πόσο ουσιαστική και μεγάλη είναι αυτή η πράξη. Ο πρώτος μετά τον Έναν, εκείνος ο οποίος ανέβη έως τρίτου ουρανού, θέτει τον εαυτό του να κρίνεται από εκείνους τους οποίους οδήγησε στην πίστη, από εκείνους τους οποίους εποίμανε και τους οδήγησε στη σωτηρία του Ιησού Χριστού.

Αυτό, όπως ανέφερε απευθυνόμενος στον νέο πρεσβύτερο, αποτελεί την καλύτερη διδασκαλία και το μεγαλύτερο παράδειγμα, το οποίο καλούνται πρώτα απ' όλα οι κληρικοί να φέρουν στη ζωή τους.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη συνέχεια και στο παράδειγμα των Αποστόλων Πέτρου και Ιωάννου, όταν, μετά τη θεραπεία του χωλού, οι άνθρωποι άρχισαν να τους θαυμάζουν και να τους θεωρούν κάτι πολύ σπουδαίο. Ο Απόστολος Πέτρος, όμως, απορρίπτει αυτή την ανθρώπινη δόξα και απαντά ότι δεν πρέπει να τους θεωρούν κάτι σπουδαίο ή διαφορετικό από αυτούς. Η ευσέβεια και η πίστη τους στον Ιησού Χριστό, όπως εξήγησε, ήταν εκείνες που έκαναν τον χωλό να περπατήσει.

Ανάλογο παράδειγμα αποτελεί και το περιστατικό στα Λύστρα, όταν ο Απόστολος Παύλος και ο Βαρνάβας κήρυτταν τον σταυρωθέντα και αναστάντα Χριστό και επιτελούσαν θαύματα. Οι άνθρωποι, βλέποντας αυτά τα γεγονότα, τους πέρασαν για τον Δία και τον Ερμή και θέλησαν να τους αποθεώσουν. Εκείνοι, όμως, τους μιλούσαν για τον Ιησού Χριστό τον σταυρωμένο, ένα μήνυμα που για εκείνους τους ανθρώπους αποτελούσε σκάνδαλο, καθώς δεν μπορούσαν να διανοηθούν έναν Θεό επάνω στον σταυρό.

«Αυτό, λοιπόν, είναι το μεγαλύτερο παράδειγμα της σπουδαιότερης διδασκαλίας

για έναν άνθρωπο ο οποίος ακολουθεί τα βήματα για την πορεία του μέσα στην Εκκλησία και κυρίως για την Αγία Ιεροσύνη», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος.

Αναφερόμενος προσωπικά στον νέο πρεσβύτερο, ο κ. Τιμόθεος υπογράμμισε ότι γνωρίζει την προσπάθειά του, τον αγώνα του και τη διάθεσή του, αλλά και τις καλές και τις δύσκολες, ανθρώπινες και φυσιολογικές στιγμές του. Παράλληλα, αναγνώρισε την πορεία του μέσα από μια έμπονη ζωή και τη διάθεσή του για μάθηση και πνευματική καλλιέργεια, ώστε να ανατραφεί και να ζήσει μέσα στην αυλή της τοπικής Εκκλησίας, συνοδοιπορώντας με τον ίδιο και τους άλλους αδελφούς κληρικούς. Όπως ανέφερε, ο νέος πρεσβύτερος έκλεισε τις δυνατότητές του και απέκτησε τα εφόδια που χρειάζονται για έναν άνθρωπο του Χριστού και της Εκκλησίας, ώστε να διακονεί των μυστηρίων και να υπηρετεί τους ανθρώπους του Θεού.

Ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε και προσευχήθηκε η Χάρις του Θεού να τον δυναμώνει και να τον στηρίζει, ώστε να έχει σταθερό φρόνημα, αγωνιστική διάθεση και αγωνία για τον λαό του Θεού και όλα αυτά να τα προσφέρει ως ευχαριστία και δοξολογία στον Θεό για όλα όσα του χαρίζει. Για όλα όσα τον ανέβαλαν, όπως είπε, από εκεί που βρισκόταν μέχρι εδώ που βρίσκεται σήμερα, ενώπιον των θυρών του Ιερού Θυσιαστηρίου, αλλά και μέχρι εκεί όπου θα διακονήσει στο εξής. Ο πρεσβύτερος, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, διακονείται πλέον στη Βασιλεία του Θεού και γίνεται τελετουργός των μυστηρίων της Βασιλείας και της Χάριτος, για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης κ. Τιμόθεος ολοκλήρωσε την ομιλία του παραπέμποντας στον πρώτο στίχο του τετάρτου κεφαλαίου της Α΄ προς Κορινθίους Επιστολής του Αποστόλου Παύλου: «Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ». Αυτό, όπως τόνισε απευθυνόμενος στον νέο πρεσβύτερο, θα πρέπει να έχει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στη ζωή του από σήμερα και στο εξής: να λογίζει τον εαυτό του ως υπηρέτη του Ιησού Χριστού και τίποτα περισσότερο.

Να προσφέρει ολόκληρο τον εαυτό του στον Θεό, γιατί ο Θεός τον αναθέτει ως οικονόμο, ως διαχειριστή δηλαδή, των μυστηρίων Του. Γι' αυτό και θα πρέπει να αγωνίζεται συνεχώς και καθημερινά, ώστε να βρεθεί πιστός ενώπιον του Θεού. Να είναι, κατά την ένδοξη παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του Κυρίου της Δόξης και Δικαιοκρίτου Θεού, ένας πιστός δούλος και οικονόμος των μυστηρίων της Χάριτος.

Με αυτή την ευχή και με την προσευχή του προς τον Θεό, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον νέο πρεσβύτερο να πορευθεί στη νέα αυτή διακονία με ταπείνωση,

πίστη, αγωνιστικό φρόνημα και ολοκληρωτική αφιέρωση στον Χριστό και στην Εκκλησία Του, να εισέλθει στη χαρά του Κυρίου του και ο Θεός να τον ενισχύει στη ζωή του «έν πᾶσι».

Ξεχωριστή και ιδιαίτερα συγκινητική ήταν και η στιγμή κατά την οποία τα παιδιά των Κατηχητικών της Ιεράς Μητροπόλεως προσέφεραν λουλούδια στον νέο Πρεσβύτερο, εκφράζοντας με τον δικό τους όμορφο και αυθόρμητο τρόπο τη χαρά τους για τη χειροτονία του. Η κίνηση αυτή είχε ιδιαίτερο συμβολισμό, καθώς ο π. Δαμιανός, με την ιδιότητά του Υπευθύνου των Κατηχητικών της Ιεράς Μητροπόλεως, έχει ιδιαίτερη σχέση με το κατηχητικό έργο και βρίσκεται κοντά στα παιδιά της τοπικής Εκκλησίας.

